

er enigt. Jeg skal kun nævne et ganske enkelt Punkt. I Ændringsforslag Nr. 3 foreslaas der at indsætte „saavel i levende Live som umiddelbart“, det er altsaa en Fordring om Syn i levende Live. Dette er omtalt af den ærede Ordfører som et Krav, der bliver fyldestgjort ved Kontrollen til Eksport for alle de Eksportslagterier, der have underkastet sig Københavns Kontrol. Den ærede Ordfører har uden Tvivl Ret deri. Jeg har intet foreliggende herom, men jeg tvivler ikke om, at det er rigtigt. Men jeg tillader mig dog at gøre opmærksom paa, at det er ikke alle Eksportslagterier, for hvem denne Regel er gældende. I Bekendtgørelse af 18. Februar 1905 angaaende Udførsel af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin i slagtet Tilstand, staar der i § 4 kun, at „de paa-gældende Dyr under eller efter Slagtingen og i sidste Tilfælde, forinden Udhugningen af Kødets har fundet Sted, og medens samtlige Dyrets Indvolde endnu vare til Stede og kunde identificeres“, skulle besigtiges. Der opstilles altsaa ikke det Krav, at Dyret absolut skulde synes i levende Live, og man kommer da her til at gøre en noget strengere Fordring gældende, end der gøres ved Kontrollen til Udførsel. Jeg nærer en Smule Tvivl om, hvorvidt dette er rigtigt.

Jeg har deltaget i et Forslag af et Mindretal under Nr. 7, som gaar ud paa, at det sidste Stykke i § 2, nemlig om, at „derhos skal der ved Indførsel i Kommuner, hvor der i Henhold til Sundhedsvedtægt er offentligt Slagtehus og Slagtetvang, erlægges en Afgift“, skal udgaa. Dette stemmer med Anskuelse, som ere fremførte her i Salen mange Gange, og jeg tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Naar det af den ærede sidste Taler atter i Dag er omtalt med saa megen Styrke, at der burde gives en Erstatning, som det ærede Medlem helst vilde have, at Statskassen skulde betale, tillader jeg mig dog at bringe i Erindring, at den Gang visse Kommuner oprettede offentlige Slagtehus og indførte Slagtetvang, gavede disse Kommuner ikke nogen som helst Erstatning til de Slagtere, der lede Tab derved, at de Slagtehus, som Slagterne privat havde indrettet, bleve overflødige, saa de Kommuner, der den Gang indrettede sig paa den for Kommunen fordelagtige Maade og unddroge sig enhver Erstatningspligt, kunne ikke i deres egen Fremfærd søge noget Argument for nu at kræve en Erstatning.

Jeg vil, som sagt, tilraade, at Ændringsforslaget under Nr. 7, der kun er stillet af et Mindretal, maatte blive vedtaget.

Lovforslaget selv hviler i Hovedtanken paa de samme Principper, som jeg har tilladt mig tidligere at fremsætte Forslag om, og jeg haaber, at det maa blive fremmet til Lov snarest muligt.

Jørgensen: Den Udtalelse, den ærede Ordfører kom med, kan jeg slutte mig til. Jeg er, ligesom han, glad ved, at der i Udvalget er opnaaet Enighed om Lovens Grundprincipper. Der er derimod et Par Ændringsforslag, jeg sammen med et Par andre ærede Medlemmer har stillet, som jeg vil anbefale, det vil sige, jeg vil kun omtale det ene, idet andre ærede Medlemmer ville omtale det andet. Det er Ændringsforslag Nr. 10, jeg taler om. Det er Forslaget om, at for hjemmeslagtede, ukontrollerede Varer skal kun erlægges den til Dækning af Kontrollens Omkostninger fornødne Afgift. Dette Forslag er i fuldstændig Konsekvens af, hvad der er stillet Forslag om, at det sidste Stykke af § 2 udgaar. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at fremhæve dette Forhold. Jeg fremhævede det uretfærdige i, at Slagterierne skulde vedblive at betale denne Kontrolafgift, naar de selv kontrollerede deres Varer; jeg fremhævede det uretfærdige i, at den samme Kontrolafgift, som hidtil har været gældende, skulde blive ved at gælde for Københavns Kommune. Jeg beklager, at ikke flere af Udvalgets Medlemmer have sluttet sig til denne Ændring. Jeg har nogen Grund til at antage, at saafremt den samme Villighed havde været til Stede fra Udvalgets Side overfor dette Forslag, som der syntes at være her ved Sagens første Behandling, var der kommet en Forhandling i Stand og opnaaet et Resultat, hvorved i alt Fald den allerstørste Del af Udvalgets Medlemmer havde været tilfreds. Jeg har saa meget mere Grund til at antage dette, som den ærede Minister i Virkeligheden aldrig har været imod dette Forslag. Den ærede Justitsminister har adskillige Gange udtalt sig til Fordel herfor og har erkendt Principrigtigheden deri, og jeg er temmelig forvisset om, at hvis vi i Udvalget kunde have opnaaet en større Enighed herom, vilde Justitsministeren ikke have modsat sig dette Forslag.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte sig ogsaa i Dag til Fordel for Forslaget og udtalte sin Glæde over, at Udvalget